

§ 12.

Bestemmelserne i denne Lov finde ikke Anvendelse paa Militæretaterne og ej heller paa den Transport, der sker ved Jærnbaner.

§ 13.

Denne Lov, der ikke gælder for Færverne, træder i Kraft 2 Maanedes efter dens Kundgørelse i Lovtidenden.

Fra samme Tidspunkt ophæves Lov angaaende Sprængstoffer af 1ste April 1894.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Loven angaaende Sprængstoffer af 1ste April 1894 blev det i § 14 bestemt, at der i den ordentlige Rigsdagssamling 1898 vilde være at fremsætte Forslag til Revision af Loven, idet man ansaa det for hensigtsmæssigt, at det, efter at nogle Aars Erfaring var indvunden, blev gjort til Genstand for Lovgivningsmagts Overbjælse, om den ved Loven istandbragte Ordning kunde anses for fuldt ud betryggende og hensigtsmæssig. Den Usikkerhed desangaaende, der fandt sit Udtryk i den nævnte Revisionsbestemmelse, berøede særlig paa den under Sagens Behandling i Rigsdagen til Orde komne Meningsforklæring med Hensyn til selve Lovens Omraade, dens Genstand. Saaledes som Loven — i saa Henseende i Overensstemmelse med det oprindelige Forslag — er udfkommen, er man gaaet den Vej at lade Lovens kontrollerende Bestemmelser angaa visse bestemte, almindeligt kendte og stærkt virkende Sprængstoffer, idet der samtidig tillægges Justitsministeriet Beføjelse til at give Loven Anvendelse ogsaa paa andre, ligesaa stærkt virkende eller lige saa farlige Sprængstoffer. Under Sagens Behandling fremkom der dog fra flere Sider Udtalelser mod Hensigtsmæssigheden heraf, og under Forslagets Behandling i Rigsdagen blev endog vedtaget en Ændring, hvorved Lovens Bestemmelser vare gjorte anvendelige med Hensyn til Tilvirkning og Forhandling af Sprængstoffer overhovedet, idet der herfra kun gjordes enkelte, bestemt begrænsede Undtagelser. Under den senere Behandling blev denne Tanke dog atter forladt.

Overfor det saaledes til Afgørelse foreliggende Spørgsmaal, om Hensigtsmæssigheden af den ved Loven trufne Ordning har staaet sin Prøve, kan Justitsministeriet imidlertid ikke være i Tvivl om, at Besvarelsen maa blive benægtende. I Henshold til den ovennævnte Bemyndigelse udstedte Justitsministeriet under 18de Juli 1894 en Anordning, der gjorde Loven anvendelig paa mere end 150 forskellige Sprængstoffer, der alle fyldestgjorde Forudsætningen for deres Inddragelse under Loven. Ligesom Ministeriet imidlertid ingenlunde tør paastaa, at det trods det derpaa anvendte betydelige Arbejde ved denne Anordning lykkedes at medtage alle de Stoffer, med Hensyn til hvilke der efter deres Art og Sammensætning kunde gøres Krav paa den Betryggelse, Lovens Anvendelighed frembyder, saaledes kan man navnlig heller ikke være blind for, at Sprængstoffernes Antal siden da er blevet forøget og det ikke lidet, uden at Justitsministeriet har været i Stand til at følge og tage Hensyn til denne Forøgelse, der er en naturlig og ogsaa i Fremtiden ventelig Følge af de fortsatte videnskabelige og tekniske Fremskridt paa alle temiske Omraader. Under disse Forhold maa enhver Anordning, der hviler paa samme Grundlag som den af 1894, blive i høj Grad mangelfuld. Og selv om der til Raadighed for Justitsministeriet kunde tænkes stillet en Autoritet, der med selvstændigt Ansvar kunde paatage sig at lade tilflyde Ministeriet de fornødne Meddelelser fra de ovennævnte, for Ministeriet selv selvfølgelig fremmede Omraader, vilde